

Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul - luminător și proroc al vremurilor din urmă

Cuprins

1. Introducere
2. Viața de sfințenie a Sfântului Cuvios Paisie
3. Semnele plinirii vremurilor din urmă
4. Strălucirea Ortodoxiei și eșecul Marii Resetări

1. Introducere

În contextul Marii Resetări, de care se tot amintește obsesiv în presa oficială, învățăturile Sfinților Bisericii sunt "apa cea vie" a Duhului Sfânt, fără de care nu am putea să trăim viața cea adevărată, întru Iisus Hristos, prin Trupul tainic înviat al Său.

Încă de la începutul propovăduirii Evangheliei de către Sfinții Apostoli, duhurile înșelătoare au căutat să depărteze de la Adevăr pe membrii Bisericii și „să strecoare eresuri pierzătoare”, „tăgăduind chiar pe Stăpânul care i-a răscumpărat” (II Petru 2, 1).

Astfel, Sfântul Apostol Pavel avertizează Biserica, încă de la început, de apariția ereziilor și înșelărilor, spunând că: „în vremurile cele de apoi, unii se vor depărta de la credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile demonilor” (I Tim. 4, 1) și „dintre voi înșivă se vor ridica bărbați, grăind învățături răstălmăcite, ca să tragă pe ucenici după ei” (Faptele Ap. 20, 30).

Într-adevăr, cele spuse de Apostolul neamurilor s-au adevărit de-a lungul istoriei bisericesti, multe erezii și amăgiri făcându-și apariția din zorii creștinismului, arătându-se până în zilele noastre, acestea fiind combătute și condamnate de Biserică prin aleși Ei, Sfinții Părinți, purtători de Duh Sfânt și văzători de Dumnezeu.

Sfinții Părinți îndumnezeiți ai Bisericii nu au fost doar apologeți care au apărat adevărul de credință în fața dușmanilor Ortodoxiei, ci, dobândind cunoașterea autentică a lui Dumnezeu, au devenit pentru noi autoritatea nemincinoasă în materie de credință, făcându-se credincioșilor călăuze pentru cunoașterea și păstrarea Adevărului.

Unul dintre Părinții contemporani, următor Sfinților Părinți din vechime, care a reușit să facă din sine „casă a nepătimirii” (Sfântul Ioan Scărarul) și să călăuzească ca un far luminos credincioșii timpurilor noastre, a fost Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul, luminător și proroc al vremurilor din urmă. Întrebat fiind cum trebuie să fie în viața noastră în Biserică, Sfântul Paisie a răspuns „să-i simțim pe Sfinți și pe Îngeri aproape de noi. De multe ori îl văd lângă mine pe îngerul păzitor și îl sărut”¹. Cu „noblețe duhovnicească” și „mărime de suflet”, Sfântul Paisie a răspuns provocărilor acestor vremuri, risipind întunericul neștiinței și al înșelării prin lumina Duhului Sfânt. „Permanenta lui stare de har, pacea și plinătatea bucuriei pe care o simțea, dovedesc că Starețul era un om eliberat de patimi și plin de harul Sfântului Duh”².

Având încredințarea că Părintele Paisie este cuvântător nemincinos „plin de har și de adevăr”, credem că învățătura sa este lumina cunoștinței cea după Dumnezeu, în aceste vremuri de pe urmă, după cum și unul dintre Acatistele închinat Cuviosului îl numește: „luminător al vremurilor din urmă”.

Ne-am gândit astfel, ca de ziua Sfântului Stareț să vorbim, în întâlnirea noastră, și despre „Sfântul Cuvios Paisie - luminător și proroc al vremurilor din urmă”, în contextul Marii Resetări care se pregătește cu multă abilitate de artizanii întunericului.

Vorbind despre „semnele vremurilor din urmă”, Cuviosul Stareț este unul dintre cei mai reprezentativi Sfinți ai Bisericii care au atenționat lumea asupra pericolului unei dictaturi Mondiale, fără precedent în istorie. Despre această realitate vom vorbi în referatul nostru.

2. Viața de sfințenie a Cuviosului Paisie

Sfântul Paisie a fost unul dintre chipurile cele mai luminoase și duhovnicești ale Bisericii ultimelor decenii. Figură marcantă a vieții aghioritice contemporane, Sfântul Cuvios Paisie a folosit duhovnicește mii de oameni din întreaga lume care auzeau sau citeau despre el. Părintele Paisie „a înrâurit mii de creștini ortodocși, eterodocși,

¹ Ierotheos, Mitropolit al Nafpatkosului, *Sfântul Paisie Aghioritul*, trad. Protosinghel Teofan Munteanu, Ed. Sofia, București, 2018, p. 13.

² Ieromonah Isaac, *Viața Cuviosului Paisie Aghioritul*, trad. Ieroschimonah Stefan Nutescu, Ed. Evanghelismos, București, 2005, p. 493.

*oameni de alte religii, chiar și ateii. Avea o curăție a inimii care îi mișca adânc pe cei care îl întâlneau. În fiecare zi, în preajma sa se adunau mulțime de închinători*³.

Viața Cuviosului Părinte o găsim scrisă în cartea Ieromonahului Isaac, „*Viața Cuviosului Paisie Aghioritul*”, însă sunt multe mărturii care îmbogățesc biografia ucenicului său, ieromonahul Isaac.

Dacă ar fi să amintim câteva date din viața Părintelui, pentru a-i ajuta pe cei care nu au citit-o, putem spune că s-a născut în Farasa Capadociei, în luna iulie a anului 1924. Îndată după naștere a fost botezat de către Sfântul Arsenie Capadocianul pe care mai târziu Părintele Paisie l-a făcut cunoscut oamenilor prin cartea pe care îl însuși a scris-o despre dânsul. Sfântul Arsenie i-a dat numele său de Botez, spunându-le părinților: „*Voi tot o să mai dați nume. Să las și eu în urma mea un călugăr, un monah*”⁴. A văzut, adică, de mai înainte drumul pe care avea să îl urmeze Părintele Paisie. Astfel, numele său de botez a fost Arsenie.

A crescut și a urmat școala gimnazială în Konitsa. Îl iubea mult pe Hristos și îi iubea pe sfinți, astfel încât și-a ales meseria de tâmplar, pe care o avusese și Mântuitorul. A ales-o anume pentru a urma lui Hristos în viața sa. Mai apoi a plecat în armată în vremea războiului civil, fiind telegrafist.

După armată a plecat în Sfântul Munte pentru a se face monah. A primit tundera la Mănăstirea Esfigmenu, iar mai târziu a plecat la Mănăstirea Filoteu. Fiindcă era trebuință de aceasta, s-a întors la Konitsa. S-a îndreptat apoi spre Mănăstirea Stomiou, unde a fost chemat. Cu alte cuvinte, a ieșit din Sfântul Munte și a mers la o mică mănăstire care se află la aproximativ o jumătate de oră de mers pe jos de Konitsa. A rămas câțiva ani în Konitsa, de unde a plecat apoi în Sinai. Acolo a petrecut o vreme în nevoiță aspră într-o sihăstrie aflată mai sus de mănăstire. Desigur, cobora și la mănăstirea din Sinai, dar acolo în micuța sa chilie, ducea viața pustnicească.

După Sinai s-a întors în Sfântul Munte și s-a așezat în Schitul Iviron, unde a rămas un anumit răstimp. Pentru mai multă nevoiță și isihie, a plecat apoi la Katunakia. De aici, s-a îndreptat către Mănăstirea Cutlumuș, stabilindu-se la Chilia Cinstitei Cruci. Apoi s-a așezat la Chilia Panaguda, în Schitul Mănăstirii Cutlumuș, aceasta fiind și ultima sa strămutare. Cum se îmbolnăvise și ieșise din Sfântul Munte, a

³ Ierotheos, Mitropolit al Nafpatkosului, *Sfântul Paisie Aghioritul*, p. 71.

⁴ Ierotheos, Mitropolit al Nafpatkosului, *Sfântul Paisie Aghioritul*, p. 120.

adormit la Sfânta Mănăstire Souroti, unde a și fost înmormântat, în anul 1994. A adormit în Domnul la vârsta de 70 de ani și este prăznuit de Biserică la data de 12 iulie⁵.

Din scrierile care cuprind viața și învățăturile Sfântului Paisie vedem în chip lămurit cum omul, odată ce dobândește luminarea minții, devine dascăl și teolog ce învață și păstorește poporul lui Dumnezeu „întru adevăr și fără înșelare, prin isihia ortodoxă care este lucrarea de căpetenie”⁶.

Harul dumnezeiesc agonisit prin aspră nevoiță și adâncă smerenie îl făcea pe Cuviosul Stareț să poarte grija tuturor oamenilor cu mărimea de suflet și rugăciunea neîncetată. Sunt memorabile cuvintele Sfântului din primul volum din seria *Cuvintelor duhovnicești* „Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan”⁷:

„Părinte, spune-ți-ne ceva.

- Ce să vă spun ?

- Ce vă spune inima...

- Ceea ce-mi spune inima este să iau cuțitul, s-o tai bucățele, s-o împart lumii și apoi să mor”.

Asta a făcut Sfântul Paisie: a murit lumii, oferindu-se pe sine tuturor celor aflați în neputințe și nevoi.

Cuviosul îi iubea mult pe cei nedreptățiți, care însă răbdau nedreptatea. Spunea Cuviosul: „cei nedreptățiți sunt mult iubiți de Dumnezeu. Unii ca aceștia sunt copiii lui Dumnezeu. Vai, însă, de oamenii duhovnicești care stau departe și nu-i sprijină! Vor afla acest păcat înaintea lor în ziua Judecății”⁸. Vedem aici că Sfântul Paisie cerea oamenilor duhovnicești să fie alături de cei nedreptățiți, să le fie alături și să le aducă mângâiere, așa cum Starețul făcea, cu multă jertfire de sine, de câte ori era nevoie. Nimeni nu pleca nemângâiat de la sfântul Stareț.

Citind volumul întâi din „*Mărturii ale închinătorilor*”, am rămas plăcut impresionat de viață aleasă a Sfântului Paisie ca și de numeroasele minuni pe care le-a săvârșit de-a lungul vieții sale pământești. Nu am găsit în Sinaxarele Bisericii atât de

⁵ Ierotheos, Mitropolit al Nafpatkosului, *Sfântul Paisie Aghioritul*, pp. 120-121.

⁶ Ierotheos, Mitropolit al Nafpatkosului, *Sfântul Paisie Aghioritul*, p. 23.

⁷ Cuviosul Paisie Aghioritul, *Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan*, Ed. Evanghelismos, 2003, p. 19.

⁸ Ierotheos, Mitropolit al Nafpatkosului, *Sfântul Paisie Aghioritul*, p. 13.

multe mărturii ale sfințeniei vieții unui Cuvios Părinte, cum am citit și descoperit la Cuviosul Stareț.

Acest aspect al vieții sale de sfințenie precum și învățăturile ce stau în strânsă legătură cu vremurile din urmă pe care le trăim, m-au încredințat că Sfântul Paisie trebuie să fie o prezență vie și permanentă în viața noastră, fapt pentru care am ales să ne fie ocrotitor al comunității noastre, luminător și rugător neobosit înaintea lui Dumnezeu.

Întrebat fiind cum trebuie să fie viața noastră în Biserică, Sfântul Paisie a răspuns ca un Părinte ce a avut experiența întâlnirii cu lumea nevăzută, prin mijlocirea și puterea Harului necreat: „să îi simțim pe sfinți și pe îngeri aproape de noi. De multe ori - spune Cuviosul- *îl văd lângă mine pe îngerul păzitor și îl sărut*”⁹.

Sfântul Porfirie Kavsokalivitul, cunoscând viața de nevoiță și de sfințenie a Cuviosului Stareț, a spus cu smerenie despre Părintele Paisie următoarele cuvinte: „*Harul pe care l-a primit Părintele Paisie, a avut mai mare valoare pentru că l-a dobândit în urma strădaniilor sale, în timp ce mie mi l-a dăruit Dumnezeu de mic, ca să îi ajut pe oameni. Asemenea sfinți, precum Părintele Paisie, Dumnezeu îi trimite pe pământ o dată la patru sute de ani*”¹⁰.

Sfântul Paisie, de-a lungul nevoiței sale ascetice, a dobândit de la Dumnezeu numeroase harisme, cu care s-a împodobit ca un adevărat prieten al Mirelui Hristos. Cuviosul Stareț avea harisma vindecărilor (vindeca pe mulți de diferite boli, cancere, paralizii din naștere și altele) harisma alungării demonilor (a vindecat mulți oameni, scoțând demonii care-i chinuiau), harisma prorociei (multora le-a spus fapte care se vor întâmpla în viitor în plan personal, dar a profetizat și despre evoluțiile viitoare legată de patrie), harisma vederii cu duhul (cunoștea inima fiecărui om mai adânc și mai clar decât omul însuși, de aceea sfătuia corect și cu acrivie, și fiecare auzea cuvântul potrivit, pe care avea nevoie să-l laudă), harisma deosebirii duhurilor (cunoștea cu acrivie dacă un eveniment duhovnicesc era de la Dumnezeu sau de la cel rău, care încerca să înșele și să-l atragă pe om de partea lui), harisma discernământului (cunoștea în orice situație care era voia Lui Dumnezeu și dacă trebuia să o arate sau nu. Știa ceea ce este bine, ceea ce este corect în orice situație, chiar și în problemele neduhovnicești). A avut și harisma

⁹ Ierotheos, Mitropolit al Nafpatkosului, *Sfântul Paisie Aghioritul*, p.13.

¹⁰ Semnele vremurilor din urma, trad. Preot Victor Manolache, Ed. Egumenita, p. 8.

teologică. Prin multele sale experiențe duhovnicești pe care le-a trăit legate de îngeri, de Maica Domnului dar și de vederea luminii necreate, a devenit un teolog și un cunoscător adânc al tainelor lui Dumnezeu”¹¹.

3. Semnele plinirii vremurilor din urmă

Progresul tehnologic și imensă preocupare tehnologică a ultimelor decenii au adus în actualitate numărul "666" din cartea Apocalipsei cunoscut ca numărul fiarei. Acest lucru a adus o mare îngrijorare credincioșilor eleni, și nu numai, care au cerut sfatul Cuviosului Paisie în legătură cu acest număr și cu influența lui în viața cetățeanului. Cuviosul Stareț, luminat de harul dumnezeiesc, a scris în anul 1987 o epistolă cu titlul „*Semnele vremurilor – 666*”, unde prezintă planul de înrobire al populației planetei și de pecetluire cu numărul fiarei.

Biograful Starețului, ieromonahul Isaac, amintește că în acel timp „*era primejdios să vorbească cineva despre aceste subiecte, și de frica înșelării, dar și din pricina împotrivorilor pe care le-ar fi stârnit. Părinții duhovnici cu o foarte bună pregătire teologică evitau să răspundă la întrebările credincioșilor și trimiteau oamenii să afle părerile Starețului în această privință. La început s-a creat confuzie chiar și în cadrul Bisericii, deoarece, cu excepția câtorva minți luminate, unii - din fericire foarte puțini - propovăduiau părerile lor rătăcite, iar alții rămâneau indiferenți*”¹².

În acest context, Cuviosul Paisie a luat poziție și a vorbit foarte clar, nu numai răspunzând numeroaselor întrebări ale credincioșilor, ci scriind și cunoscuta epistolă amintită mai sus, pe care o găsim tradusă în „*Trezirea duhovnicească*” (Cuvinte duhovnicești, vol. II) sau care circulă sub formă de broșuri sau alte cărți, cum ar fi „*Semnele vremurilor din urmă*”.

Prevăzând că și în viitor va fi trebuință de *Epistolă* a scris-o din nou, cu mâna sa și a iscălit-o, ca nu cumva cineva să schimbe convingerile lui pe care le-a susținut până la adormirea sa.

¹¹ *Semnele vremurilor din urmă*, pp. 9-10.

¹² Ieromonah Isaac, *Viața Cuviosului Paisie Aghioritul*, p. 281.

„Tot ce a spus și a scris este rod al rugăciunii, al sensibilității duhovnicești și al vestirii lăuntrice. Voia să trăim viață duhovnicească, să fim bine informați și gata pentru jertfă și mărturisire acolo unde este nevoie și potrivit cu locul pe care îl deține fiecare¹³”, va spune ieromonahul Isaac, ucenicul său.

Ca și în vremea noastră, au fost în timpul vieții Cuviosului Paisie contestatari care au pus sub semnul întrebării spusele lui:

„Părinte Paisie, acum te ocupi cu numărul 666! Atâția ani de ce nu ai spus nimic?” Sfântul Cuvios le-a răspuns aceluia și răspunde și celor din vremea noastră:

„Acum, când numărul 666 apărut în viața noastră și circulă peste tot, avem datoria să înștiințăm pe credincioși despre cele care se vor întâmpla. Mai înainte nimeni nu a făcut uz de numărul 666. Sau oare trebuie să lăsăm lumea dezinformată și în stare de neștiință?”¹⁴ În duhul Sfântului Cuvios Paisie a vorbit și Părintele Mărturisitor Iustin Pârvu, care a accentuat rolul important al păstorilor duhovnicești în fața pericolului pecetluirii cu numărul fiarei:

„Dragii mei, ieșim de pildă la păscut cu o turmă de oi. Turma aceasta de oi e dirijată de cineva. De cine? De cioban. Cine este păstorul cel bun din viața noastră? E preotul. Preoții, păstorii, de la mic, la mare duc această răspundere a mântuirii turmei. În ce constă această răspundere? În propovăduirea adevărului, căci fără adevăr nu există viață.”¹⁵

Ca un bun păstor care își pune sufletul pentru oile sale, asemenea Cuviosului Paisie, Părintele Iustin a înțeles pericolul unei dictaturi electronice mondiale și a scris în anul 2009 un *Apel pentru demnitatea persoanei și împotriva actelor cu cip* (14 ianuarie 2009), pe care l-a numit: „Este vremea muceniei! Luptați până la capăt! Nu vă temeți!” (pagina Mănăstirii Petru Vodă). Îndemnul este valabil și astăzi!

Revenind la Părintele Paisie, amintim că Starețul nu producea panică și tulburare prin ceea ce spunea, fiindcă Duhul Sfânt a vorbit și vorbește prin gura nemincinoasă a Cuviosului Paisie. Cuvioșia sa a adus „neliniștea cea bună” în sufletele credincioșilor povățuind la o viață normală, în frica lui Dumnezeu, trăită duhovnicește.

¹³ Ieromonah Isaac, *Viața Cuviosului Paisie Aghioritul*, p. 282.

¹⁴ *Semnele vremurilor din urmă*, p. 18.

¹⁵ Interviu apărut în *Revista Atitudini*, numărul 22, 2012.

„Anii în care trăim sunt grei - spunea Starețul - și va trebui să suferim, poate chiar și să mărturisim în timpul furtunii care se va dezlănțui. Numai cel care va trăi duhovnicește o va scoate la capăt. Să nu deznădăjduim! Acești ani grei sunt o binecuvântare, pentru că ne constrâng să trăim mai aproape de Hristos. Este o ocazie pentru mai multă nevoie. Acest război nu va mai fi cu arme, ci duhovnicesc, cu antihrist. Acesta va încerca să înșele „de va fi cu puțință și pe cei aleși” (Matei 24, 24). Toate vor fi controlate de fiara de la Bruxelles. După cartelă și buletin, vor înainta cu viclenie și la pecetluire, îi vor constrânge pe oameni să se pecetluiască pe mână sau pe frunte. Numai cei care vor avea pecetea vor putea să cumpere, să vândă și vor avea toate înlesnirile. Dar creștinii care nu vor primi pecetea vor fi chinuți. Pentru aceasta, încă de pe acum trebuie să se obișnuiască să trăiască simplu și dacă pot să aibă un ogoraș, puțini măslini sau vreun animal pentru nevoile familiei. Această strâmtorare va dura trei ani și jumătate. Dumnezeu nu va lăsa oamenii fără ajutor”¹⁶.

Sfântul Paisie respingea logica omenească și tactica speculativă a unora care spuneau: *„și ce dacă mă vor pecetlui? Îmi voi face și semnul Crucii”*, sau *„voi lua buletinul și voi pune Semnul Crucii pe el”*, sau *„în sinea mea nu mă voi lepăda”*. Despre aceasta Cuviosul Aghiorit spunea: *„dacă astăzi creștinii cu logica lor ar fi trăit în timpul prigoanelor, nu am fi avut astăzi niciun mucenic”¹⁷.*

Deasemenea, fiind o autoritate duhovnicească neînșelată, spunea că *„Biserica să ia o poziție corectă, să protesteze și să ceară de la stat ca cel puțin să nu fie obligatoriu noul buletin. Să explice și credincioșilor să înțeleagă că, dacă vor lua buletinul acesta va fi o cădere”¹⁸.*

Amintim aici și de poziția luată de Patriarhia Română, în anul 2009, față de pașaportul biometric, prin purtătorul de cuvânt al BOR, care a declarat că, *„își va face pașaport biometric, atât el cât și colegii lui”* pentru că nu vede niciun pericol în acest act de identitate (cf. Hot. N. 26 din februarie 2009).

Vedem și astăzi o mare diferență între cuvintele Sfinților și a Marilor Duhovnici, și cuvintele confuze, neprobate prin focul credinței ale celor care sunt puși să

¹⁶ Ieromonah Isaac, *Viața Cuviosului Paisie Aghioritul*, p. 283.

¹⁷ Ieromonah Isaac, *Viața Cuviosului Paisie Aghioritul*, p. 283.

¹⁸ Ieromonah Isaac, *Viața Cuviosului Paisie Aghioritul*, p. 283.

păstorească Biserica, împlinind făgăduințele pe care le-au făcut la hirotonie întru episcopi, de a fi următori Predaniei Bisericii și ai Sfinților Părinți.

Părintele Arsenie Papacioc a fost întrebat de credincioși dacă să ia, sau să nu ia, pașaportul biometric, iar Cuviosul Părinte a răspuns simplu, dar suficient de lămuritor: „Arsenie nu ia!”

În finalul acestui capitol, spunem că Starețul Paisie înțelegea faptul că „în spatele Comuniunii Europene se ascunde dictatura sioniștilor. La o dictatură atât de înfiorătoare numai diavolul se putea gândi. Pecetluirea este lepădare. Chiar și primirea buletinului este lepădare. Din moment ce există pe buletin simbolul diavolului (Apocalipsa 17, 18) și eu iscălesc, înseamnă că sunt de acord cu acest lucru. Este foarte limpede că aceasta înseamnă lepădare. Te lepezi de Sfântul Botez și pui altă pecete, adică te lepezi de pecetea lui Hristos și o primești pe cea a diavolului. Altceva este cu bancnotele care au numărul 666 - „dați Cezarului ce sunt ale cezarului” (Luca 20, 25) - și altceva buletinul care este personal.

Chiar și atunci când cineva primește să fie pecetluit dintre-o neștiință sau indiferență nejustificată, pierde dumnezeiescul har și primește înrâurire diavolească”¹⁹.

Despre toate aceste probleme, care au apărut în timpul său, a vorbit cu multă claritate și statornicie până la adormirea sa, iar acum, spre bucuria și întărirea noastră, povățuiește și învață prin scrierile lui și prin puterea și mijlocirea rugăciunii către Dumnezeu, ca Sfânt al Bisericii.

4. Strălucirea Ortodoxiei și eșecul Marii Resetări

Sfântul Apostol Pavel, în Epistola a doua către Tesaloniceni (cap. 2, 3-4) ne spune că Ziua Domnului nu va veni până ce nu vor fi lepădarea de credință (apostazia) și arătarea omului nelegiurii, a fiului pierzării. Acestea sunt cele două semne mari premergătoare sfârșitului istoriei omenirii și judecății obștești.

„Marea Resetare” pe care o pregătesc artizanii întunericii are o strânsă legătură atât cu apostazia, cât și cu pregătirea înscăunării Antihristului.

¹⁹ Ieromonah Isaac, *Viața Cuviosului Paisie Aghioritul*, p. 284.

Chiar dacă nu sunt amintite explicit în agenda elitelor, cele două componente ajută la construirea edificiului Noii Ordini Mondiale. Însă, Marea Resetare se bazează pe principiul „Build Back Better” („Să construim la loc mai bine”), nu înainte de a dizolva actuala Ordine Mondială, cu tot ce cuprinde în plan religios, politic, social, financiar, medical, alimentar etc.

Sfântul Cuvios Paisie ne spune în legătură cu ceea ce trăim astăzi, că *„situația este îngrozitoare! Nebunia a întrecut orice limite. A început apostazia, a rămas numai să vină fiul pierzării (II Tesaloniceni 2, 3)”*.²⁰

*„Ecumenismul e o piață de desfacere, un singur stat mare, o singură religie, croită după măsura lor... Sioniștii deja pregătesc pe cineva în calitate de mesia”*²¹, spunea Cuviosul Stareț.

Așadar, apostazia se lucrează și fiul pierzării se pregătește pentru a fi înscăunat. Însă, pentru aceasta, agenții Marii Resetări au nevoie, pe de o parte de reducerea populației, iar pe de altă parte de supunerea celor care vor fi "beneficiarii" Noii Ordini Mondiale, într-o dictatură unică mondială, fără precedent în istoria omenirii.

Starețul amintea adeseori de modul înșelător de introducere a pecetii. *„Încetul cu încetul, după card și buletin, adică după îndosariere, vor înainta cu viclenie spre pecete. Prin diferite mijloace perfide îi vor sili pe oameni să primească pecetea pe frunte sau pe mână”*²².

Vedem astăzi că se pregătește "sistemul perfect" care să înlocuiască banii cash cu moneda virtuală, încât cel care nu este înregimentat sistemului să nu poate nici să vândă, nici să cumpere.

Totodată, vedem că în planul construirii NOM intră și înregimentarea electronică și vaccinarea cu seruri experimentale, prin declanșarea unor false pandemii menite să ajute la planul elitelor globaliste (sau platiste!).

Chiar dacă odrasle ale diavolului, precum Bill Gates, anunțau cu mult timp înainte de apariția vaccinului ARN-m dorința păpușarilor de a reduce populația, spunem, potrivit cuvintelor Sfântului Paisie, că scopul principal al dozării este pecetluirea omenirii, nu reducerea populației! Este și depopularea parte din agendă, dar

²⁰ Stareții despre vremurile din urmă, Manastirea Petru Voda, 2007, p. 280.

²¹ Stareții despre vremurile din urmă, p.28.

²² Semnele vremurilor din urmă, p. 48.

nu scopul principal. Iată ce ne spune Sfântul Paisie în cartea „*Trezirea duhovnicească*” despre un „*vaccin care va fi obligatoriu*”:

„*Acum iarăși a apărut o boală pentru care au aflat un vaccin care va fi obligatoriu și, ca să-l poată face cineva, îl vor pecetlui*”²³.

Aici Sfântul Paisie nu ne spune că vaccinul este pecetea, ci pentru a-l face cineva, fiind obligatoriu, va fi pecetluit. Cum? Prin „*raze laser*”, pe frunte sau pe mână, arată Cuviosul Stareț, mai departe în textul din „*Trezirea duhovnicească*”.

Logica textului este următoarea: apare o boală, găsesc un vaccin obligatoriu pentru ea, și pentru a-l face cineva, va fi pecetluit cu "raze laser". Pentru că, deocamdată, nu se cere consimțământ obligatoriu pentru pecetluire cu "raze laser", probabil vor folosi vaccinarea obligatorie pe fondul unei plandemii. Am văzut de curând că se încearcă, printr-o falsă digitalizare, introducerea unui certificat electronic ce se pune în legătură cu vaccinarea, ce se dorește a fi obligatorie. Posibil să vedem curând introducerea prin "raze laser" a unui "certificat" cu cod QR pe mâna dreaptă sau pe frunte!

Observăm că există o mare legătură între vaccin și pecetluire. De aceea, nu putem să le separăm, spunând că vaccinarea cu serurile experimentale nu are nicio legătură cu pecetluirea. Are legătură, pentru că vedem că Sfântul Paisie deconspiră profetic planurile sioniștilor.

În contextul arătat, nu putem în finalul cuvântului nostru, să nu ne întrebăm dacă Marea Resetare va reuși sau va eșua.

În sens lărgit, dacă citim cartea Apocalipsei cap. 20-21, vedem că „Marea Resetare” o va face Hristos la a doua Sa venire, într-o Slavă, când se vor arăta „*cer nou și pământ nou*” (Apocalipsa 21, 1). În sens restrâns, căutând atât la cuvintele profetice ale Sfântului Paisie cât și la ale altor Sfinți ai Bisericii (Andrei cel nebun pentru Hristos, Ioan Iacob Hozevitul, Iosif Isihastul), vedem că după marele război, de care amintesc mulți Sfinți Părinți, va fi o perioadă de strălucire sau înflorire a Ortodoxiei!

În „*Graiuri Profetice*”²⁴, culese din „*hrisoave grecești*”, Sfântul Ioan Iacob Hozevitul amintește de una dintre profețiile pe care Sfântul Paisie Aghioritul a făcut-o cunoscută în cuvântul despre strălucirea (înflorirea) Ortodoxiei. Spune Sfântul Ioan

²³ Cuviosul Paisie Aghioritul, *Trezire duhovnicească*, Ed. *Evangelismos*, 2003, p. 195.

²⁴ Sfântul Ioan Iacob Hozevitul, *Hrană duhovnicească*, Editura Lumină din Lumină, București, 2006, pp. 196-198.

Iacob, prin acele versuri, că după grozavul război „al celor șapte la Bizanț!”, după ce numai a treia parte a omenirii va trăi,

„Acolo îngerii vor pune
Pe tronul bizantin un sfânt
Și pașnic toți se vor supune
Lipsind Războiul pe pământ.

Atunci va fi Ortodoxia
În toată lumea strălucind,
Și va să piară dușmănia
Belșug și dragoste fiind”.

Nu trebuie confundată această învățătură a Sfinților din spațiul grecesc, cu hiliasmul (împărăția de 1000 de ani). Hiliasmul sau milenarismul, tâlcuind greșit Sfânta Scriptură, vorbește despre o falsă învățătură a unei împărății de o mie de ani, înainte de Ziua Domnului sau Ziua Înfricoșatei Judecăți. Sfinții Părinți din spațiul grecesc folosesc o cronologie profetică care nu intră în conflict cu Sfânta Scriptură, pe care însă o vedem diferită de profețiile din spațiul rusesc, ale Sfinților care spun că Antihristul se va arăta imediat după marele război nimicitor.

Nu vom încerca să descifrăm această taină și nici nu vom spune că Duhul Sfânt a vorbit doar prin cuvintele unor sfinți care și-au exprimat diferit descoperirile și vom exprima punctul de vedere pe baza celor revelate care au o strânsă legătură cu cuvintele profetice ale Sfântului Cuvios Paisie Aghioritul.

Amintim aici profeția Sfântului Andrei cel nebun pentru Hristos (Fragment extras de *ortodoxia.md* din cartea: „*Profeții și mărturii creștine despre vremea de acum*”)²⁵, pentru că are legătură cu ceea ce va spune nu mai târziu Sfântul Paisie.

Odată, liniștindu-se Cuviosul Epifanie cu Cuviosul Andrei, l-a întrebat pe acesta:

„– Cum va fi sfârșitul lumii? Ce sunt „începuturile durerilor” și când vor fi? De unde vor înțelege oamenii că se apropie sfârșitul și care vor fi semnele care îl vor face arătat? Ce sfârșit va avea cetatea noastră (Constantinopolul)? Și acest nou Ierusalim? Ce se va întâmpla cu cinstitele biserici? Ce se va întâmpla cu dumnezeieștile cruci, cu

²⁵ <https://www.ortodoxia.md/2013/03/proorociile-cuviosului-andrei-cel-nebun-pentru-hristos-schitul-lacu-sfantul-munte-athos/>

sfintele icoane și cu sfintele cărți? Unde se vor asigura sfintele moaște ale Sfinților? Explică-mi, te rog! Știu că pentru tine și pentru Sfinții care sunt asemenea cu tine, a spus Domnul: „Vouă vi s-a dat să cunoașteți tainele Împărăției Cerurilor”. Cu cât mai mult tainele lumii.

... – Acum, fiul meu, cum să-ți povestesc fără delacrimi cele despre „începutul durerilor” și despre sfârșit! În zilele cele de apoi va arăta Dumnezeu pe un oarecare împărat sărac. Acest împărat va stăpâni cu dreptate, vor conțeni toate războaiele și-i va îmbogăți pe cei săraci. Va împărați fericirea ca în vremea lui Noe. Oamenii se vor îmbogăți foarte mult, vor trăi în liniște și pace, vor mânca, vor bea, se vor căsători, se vor mișca în multă tihnă și se vor desfăta fără grijă de bunătățile pământului. Deoarece nu vor fi războaie, își vor preface săbiile lor în seceri, săgețile în căruți și lăncile în pluguri pentru cultivarea pământului. Mai târziu, împăratul se va întoarce spre Răsărit și-i va smeri pe agareni, pentru că Dumnezeu este mâniat pe ei pentru credința lor cea hulitoare și pentru păcatul sodomiei pe care îl fac. Firește, mulți dintre ei se vor boteza, vor bineplăcea împăratului și vor fi cinstiți. Ceilalți însă vor fi nimiciți, vor fi arși sau vor fi omorâți cu cruzime. În vremea aceea Iliricul va reveni împărăției romanilor, în timp ce Egitul va fi cucerit. Acest împărat își va întinde mâna sa cea dreaptă la neamurile cele dimprejur, va îmblânzi neamurile galbene și-i va birui pe vrăjmașii săi. Împărăția lui va dura 32 de ani”.

Vedem în cele spuse de Sfântul Andrei că mai înainte de venirea lui Antihrist va domni un împărat evlavios pentru o perioadă de 32 de ani, care va aduce bogăție spirituală și materială nemaîntâlnită. După această împărăție vor începe anii durerilor.

„După această împărăție, vor începe nenorocirile. Va veni în această cetate (Constantinopol - n.n) fiul pierzării, stăpânitorul Aran și va împărați trei ani și șase luni. Acesta îi va sili pe oameni să facă astfel de fărădelegi, asemenea cărora nu s-au făcut niciodată, de când s-a zidit lumea, nici se vor mai face. Va hotărî și va legiui să se unească, vrând-nevrând, tatăl cu fiica, fiul cu mama, fratele cu sora. Și cine se va împotrivi sau va grăi împotriva, va fi omorât. Acela însă care va muri într-acest chip, va fi rânduit în ziua Judecății împreună cu Ioan Botezătorul. Acest împărat va porunci să se căsătorească monahii cu monahiile, de asemenea și preoții. Astfel, fărădelegea amestecării va deveni mai rea decât cea a uciderii. El însuși va desfrâna cu mama și cu fiica sa”. Sfântul Andrei continuă, spunând:

„După aceea, în această cetate va urca un alt împărat. Va fi crunt și negru, tăgăduitor al lui Dumnezeu și al Sfinților. Va cerceta cărțile păgânilor, va îmbrățișa credința lor și va război pe Sfinți și Biserica lui Hristos. După ce vor trece primele zile ale împărăției lui, va arde toate Sfintele Vase și va numi furcă Sfânta Cruce. Va distruge de asemenea clerul și va junghia jumătate din populație pe drumurile publice. În acele zile se vor întoarce părinții împotriva copiilor, copiii împotriva părinților și se vor omorî între ei”.

După moartea împăratului necredincios, „va veni cineva din Etiopia, care va împărăți după cum se spune, 12 ani. Împărăția lui va fi pașnică. Va reclădi sfintele biserici pe care le-au dărâmat înaintașii lui și-i va readuce pe oameni în insulele lor. Pentru bunătatea sa va fi iubit de Dumnezeu și de tot poporul”.

După această domnie, vor urma „trei tineri, nerușinați și stricați” care vor domni împreună 150 de zile, apoi „împărăteasa cea scârbavnică”, iar în cele din urmă, înainte de înscăunarea Antihristului, vor veni din părțile Indiilor „neamurile cele scârboase” care se vor împrăștia în toată lumea, provocând o mare tulburare.

Apoi va începe domnia lui Antihrist. „Atunci se va arăta Enoh, care a trăit mai înainte de vremea legii mozaice. De asemenea se va arăta Ilie, care a trăit în timpul legii, precum și Ioan Teologul, care a trăit în timpul harului celui nou. Aceștia vor propovădui în toată lumea pentru vremea sfârșitului și venirea înșelătorului, precum, de asemenea, și pentru a doua Venire a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Vor săvârși semne și minuni. Atunci, toți cei ce vor voi să-i omoare sau să-i nedreptățească în alt chip, nu vor putea, deoarece vapaie și foc și-i va arde. Vor lucra cu mare stăpânire și-l vor muștra pe Antihrist. Vor fi uciși însă de acesta în Ierusalim, iar trupurile lor vor fi lăsate neîngropate în mijlocul Cetății”.

Revenind la cuvintele profetice ale Sfântului Paisie vedem că starețul atenționează asupra unor evenimente legate de Constantinopol în urma cărora Grecia va suferi foarte mult. Cu toate acestea, „în cursul evenimentelor, poporul grec va crede profund și toți se vor întoarce la Biserică și la Hristos”²⁶.

²⁶ *Semnele vremurilor din urmă*, p. 81-82.

Cuviosul Stareț spunea adeseori, celor care îl vizitau, că cetatea Constantinopol va fi cedată Greciei, iar Ortodoxia va străluci peste tot în lume. „*Măcar să fi trăit câțiva ani, ca să văd slavă Ortodoxiei*”, zicea Părintele plin de bucurie²⁷.

Însă această lumină a Ortodoxiei, ce va străluci peste întreaga lume, nu va lipsi pe oameni de dureri și încercări, fiindcă „*puterea mondială care pregătește totul pentru a transmite lumea integral celui care îi va face pe toți să primească semnul, folosește amăgirea și minciună, până când ne vor ademini și ne vor impune să primim tot ce ni se propune*”²⁸.

Așadar, strălucirea sau înflorirea Ortodoxiei, de după marele război, nu anulează evenimentele ce țin de planul oculte mondiale de a pecetlui omenirea, chiar înainte de stăpânirea Antihristului. Sistemul care se configurează în numele unei Noi Ordini Mondiale va căuta să înrobească electronic întreaga omenire și să o conducă spre pecetluire.

Sfântul Paisie spune că atunci când „*lumea sărmană se va afla într-o situație grea*”, Hristos va interveni. „*Acum - spune Părintele - va fi ca o ploaie repede, o scurtă stăpânire a lui satana Antihrist (duhul antihristic - n.n). După aceea va mânca o papară de la Hristos, se vor cutremura toate neamurile și va veni pacea în lume pentru mulți ani. De această dată Hristos va da un prilej bun ca să se mântuiască făptura Lui. Oare va lăsa Hristos făptura Sa? Se va arăta în această cale fără de ieșire a oamenilor ca să-i salveze din mâinile lui Antihrist. Oamenii se vor întoarce la Hristos și va veni o pace duhovnicească în toată lumea, pentru mulți ani. Unii leagă această intervenție a lui Hristos de a Doua Venire. Eu nu pot să spun acest lucru!*”²⁹

Mai departe Starețul afirmă, în legătură cu evenimentele arătate: „*Gândul îmi zice că nu va fi a doua venire a lui Hristos când se va arăta ca Judecător, ci o intervenție a Lui, pentru că sunt atâtea evenimente care nu s-au întâmplat încă. Hristos va interveni, va da o palmă acestui întreg sistem, va călca în picioare tot răul și va scoate în final un lucru bun din el. Drumurile se vor umple de locuri de închinare. Pe dinafară autobuzele vor avea icoane. Toți oamenii vor crede. Te vor trage de mânecă ca să le vorbești despre Hristos. Astfel, Evanghelia se va propovădui în*

²⁷ *Semnele vremurilor din urmă*, p. 82.

²⁸ *Stareții despre vremurile din urmă*, p.224.

²⁹ *Semnele vremurilor din urmă*, p. 51-52.

întreaga lume și atunci Hristos va veni ca Judecător să judeci lumea. Alta este Judecata, alta este o intervenție a lui Hristos ca să ajute fapturna Lui”³⁰.

Așadar, potrivit celor profețite de Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul, Hristos va da o palmă acestui sistem printr-o intervenție directă, la momentul în care omenirea va fi greu încercată și nu se vor găsi soluții de ieșire din criza provocată de artizanii Marii Resetări, spre o Nouă Ordine Mondială. Sprijinindu-mă pe cuvintele profetice ale Sfântului Paisie, înțeleg din cele spuse că „Marea Resetare” va eșua și forumul de la Davos va fi rușinat de intervenția minunată a lui Hristos, care va scoate mult folos de pe urmă încercărilor care preced momentul înfloritor și strălucitor al Ortodoxiei.

5. Concluzie

Viața de sfințenie a Cuviosului Paisie, îmbogățită cu numeroase harisme, parafează teologic autoritatea duhovnicească a Părintelui nevoitor. Marea dragoste pentru Dumnezeu și pentru oameni, precum și aspra nevoiță ascetică, l-au pregătit pe Stareț pentru o lucrare deosebită pentru vremurile noastre, vremurile din urmă. Luminător și proroc al vremurilor din urmă, Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul a descifrat cu mult discernământ, prin puterea harului dumnezeiesc, semnele unor timpuri de grea încercare și confuzie. De aceea, spunem, cu multă bucurie și nemărginită recunoștință, că Sfântul Cuvios Paisie, prin maturitatea sa duhovnicească, puterea dragostei, luminarea și călăuzirea noastră, este Bătrânul contemporan tuturor, Sfântul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit în aceste vremurile din urmă.

Să avem binecuvântarea și mijlocirea lui!

Preot Claudiu Buză

12 iulie 2022

³⁰ *Semnele vremurilor din urmă*, p. 52.